Dosarul: nr.2r-3249/23(2-23091928-02-25r-22092023)
Instanța de fond: Judecătoria Chișinău (sediul Centru), judecător - O. Boțan

D E C I Z I E

06 noiembrie 2023 municipiul Chişinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Chişinău

Avînd în componenţă:
Preşedinteleşedinţei, judecătorul Victoria Sîrbu
Judecătorii: Ala Malîi și Dorin Dulghieru

examinând în ordine de recurs, fără participarea părților, recursul declarat de către executorul judecătoresc Stoian Grigore împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 18.08.2023, emisă în cauza civilă, la demersul executorului judecătoresc Grigore Stoian cu privire la anunțarea în căutare a debitorului *****, -

C O N S T A T Ă:

Poziția instanței de fond:

1. La data de 26.06.2023, executorul judecătoresc Stoian Grigore a înaintat un demers în instanța de judecată cu privire la anunțarea în căutare a debitorului *****.
2. În motivarea demersului, executorul judecătoresc a indicat că, spre executare silită se află documentul executoriu nr.2-1164/19 din 12.04.2019 emis de Judecătoria Chișinău (sediul Centru) privind încasarea de la ***** în beneficiul lui OCN ”Microinvest” SRL datoria în sumă totală de 37651,37 lei, fiind intentată în acest sens procedura de executare silită prin încheierea nr.176-13646/22.
3. Menționează că, verificând informaţia procedurii de executare, s-a constatat că debitorul nu locuiește la adresa indicată, astfel încît, din informaţia deţinută executorul judecătoresc este în imposibilitate să întreprindă careva acţiuni de executare silită dat fiind că locul de aflare a debitorului nu este cunoscut.
4. Astfel, ținând cont că scrisorile cu aviz expediate la adresa de domiciliu cunoscută, nu au fost recepționate, iar la returul acestora este indicată mențiunea ”nereclamat/plecat”, dovedește repetat că locul de aflare a debitorului nu este cunoscut. Mai mult, din ieșirile efectuate la adresa debitorului, ultimul nu a fost de

găsit și careva date ce ar indica locul de aflare, nu s-a stabilit.
5. Luînd în considerație că suma debitorială este considerabilă și până la momentul de față nu este achitată, domiciliul debitorului nu este cunoscut, ceea ce face imposibilă executarea hotărârii judecătorești, consideră că este necesară stabilirea locului aflării debitorului și aplicarea sechestrului pe bunuri în prezența acestuia, cât și întocmirea actelor de executare silită în prezența debitorului, or legea prevede expres că la întocmirea actelor de executare silită prezența debitorului este obligatorie.
6. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 18.08.2023, demersul executorului judecătoresc Stoian Grigore a fost respins ca neîntemeiat.
7. La data de 04.09.2023, executorul judecătoresc Stoian Grigore a contestat cu recurs încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 18.08.2023, solicitând casarea acesteia, cu soluționarea prin decizie a problemei în fond și anunțarea în căutare a debitorului *****.

Argumentele părților:

8. În motivarea cererii de recurs, a indicat că nu este de acord cu încheierea primei instanțe.
9. Suplimentar a indicat că, la etapa dată debitorul nu și-a onorat obligațiile, domiciliul debitorului nu este cunoscut, în ceea ce privește adresa concretă a acestuia, iar situația dată face imposibilă executarea hotărârii judecătorești, dat fiind faptul că este necesară stabilirea locului aflării debitorului și aplicarea sechestrului pe bunurile debitorului de la domiciliul acestuia, or pentru întreprinderea acestor acțiuni în vederea căutării debitorului organele de poliție dispun de un spectru mai larg de acțiuni în vederea stabilirii acestuia și informării despre situația creată.

Verificarea termenului de declarare a recursului:

10. În conformitate cu prevederile art.425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.
11. La caz, Colegiul civil reține că, încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 18.08.2023, a fost expediată părților la data 29.08.2023 conform scrisorii de expediere a actului judecătoresc /f.d.39/, contestată cu recurs la data de 04.09.2023, iar în astfel de condiții, în lipsa altor mențiuni privind data comunicării actului judecătoresc contestat în speță, Colegiul civil constată că recursul este depus în interiorul termenului legal.

Aprecierea instanței de recurs:

12. Analizând argumentele invocate în cererea de recurs în raport cu materialele cauzei, Colegiul civil al Curții de Apel Chișinău consideră recursul pasibil respingerii cu menținerea încheierii contestate, reieșind din următoarele considerente.

13. În acord cu prevederile art.424 alin.(1) Cod de procedură civilă, curțile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii.
14. În conformitate cu prevederile art.426 alin.(3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității şi fără participarea părților.
15. Potrivit art.427 lit.a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul şi să mențină încheierea.
16. În conformitate cu prevederile art.1 CPC, legislația procedurală civilă a Republicii Moldova reglementează raporturile sociale referitoare la raporturile procesuale civile ce apar la înfăptuirea justiției de către instanțele judecătorești de drept comun în cadrul judecării cauzelor în acțiuni civile, precum şi a altor cauze, date în competența lor de prezentul cod şi de alte legi.
17. În conformitate cu prevederile art.5 alin.(1) CPC, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile şi interesele legitime.
18. Conform art.10 alin.(1) Cod civil, persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să își exercite drepturile şi să își execute obligațiile cu bună-credință, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credință se prezumă pînă la proba contrară. Potrivit alineatului (2) același articol, neexercitarea de către persoanele fizice şi juridice a drepturilor civile ce le revin nu duce la stingerea acestora, cu excepția cazurilor prevăzute de lege.
19. Din textul art.11 Cod civil se desprinde că, (1) buna-credință este un standard de conduită a unei părţi, caracterizată prin corectitudine, onestitate, deschidere şi luarea în cont a intereselor celeilalte părţi la raportul juridic. (2) În special, este contrar bunei-credințe ca o parte să acționeze în contradicție cu declarațiile pe care le-a făcut anterior sau cu comportamentul pe care l-a avut anterior în cazul în care cealaltă parte, în detrimentul său, s-a bazat în mod rezonabil pe acele declarații sau acel comportament.
20. Articolul 12 Cod civil arată că, caracterul rezonabil, prevăzut într-o dispoziție legală sau într-un act juridic, se apreciază în mod obiectiv, luînd în considerare natura şi scopul elementului supus aprecierii, circumstanțele cazului, precum şi uzanțele şi practicile pertinente.
21. Potrivit art.13 Codul citat, (1) niciun drept subiectiv nu poate fi exercitat predominant în scopul de a cauza altei persoane un prejudiciu sau a-i dăuna în alt mod (abuzul de drept). (2) În cazul abuzului de drept, instanţa de judecată, ţinînd

cont de natura şi consecinţele acestuia, refuză titularului în apărarea dreptului subiectiv exercitat abuziv sau, după caz, îl obligă la încetarea exercitării abuzive. (3) Dacă abuzul de drept a dus la încălcarea dreptului subiectiv al unei alte persoane, aceasta poate cere repararea prejudiciului cauzat.
22. În conformitate cu dispozițiile art.14 același Cod, (1) nicio persoană nu poate invoca, la întemeierea pretenției sale, fapta ilicită sau de rea-credință pe care tot ea a săvârșit-o sau la care a participat. (2) Nicio persoană nu poate obține un avantaj din comportamentul său ilicit sau de rea-credință.
23. Articolul 1 Cod de executare identifică că, (1) procedura de executare are sarcina de a contribui la realizarea drepturilor creditorilor recunoscute printr-un document executoriu prezentat spre executare, în modul stabilit de lege. (2) În scopul îndeplinirii sarcinii prevăzute la alin.(1), legislația privind executarea stabilește competența executorului judecătoresc, modul şi condițiile de executare silită a documentelor executorii.
24. Din textul art.10 alin.(1) Cod de executare se desprinde că, executarea silită reprezintă un ansamblu de măsuri, prevăzute de prezentul cod, prin care creditorul realizează, prin intermediul executorului judecătoresc, cu concursul organelor de stat abilitate, drepturile sale, recunoscute printr-un document executoriu, dacă debitorul nu-şi îndeplinește benevol obligațiile.
25. Articolul 72 alin.(1) Codul citat indică că, în cazul cînd prezența debitorului la anumite acțiuni de executare este impusă de lege, de documentul executoriu sau cînd executorul judecătoresc ori creditorul o consideră necesară, iar locul de aflare a debitorului nu este cunoscut, instanţa de judecată, la demersul executorului judecătoresc sau la cererea creditorului, adoptă o încheiere de căutare a debitorului. Demersul executorului judecătoresc privind căutarea debitorului se examinează pe baza materialelor anexate la demers. Instanţa care examinează demersul poate dispune citarea participanților la proces şi a executorului judecătoresc pentru a se pronunța cu privire la temeiurile invocate în demers.
26. În corespundere cu dispozițiile art.118 alin.(1) Cod de procedură civilă fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel, iar potrivit art.123 alin.(6) Cod de procedură civilă, faptele invocate de una din părţi nu trebuie dovedite în măsura în care cealaltă parte nu le-a negat.
27. Din materialele cauzei, Colegiul civil desprinde că, executorul judecătoresc Stoian Grigore gestionează procedura de executare silită a documentului executoriu nr.2-1164/19 din 12.04.2019 emis de Judecătoria Chișinău (sediul Centru) privind încasarea de la ***** în beneficiul lui OCN ”Microinvest” SRL datoria în sumă totală de 37651,37 lei /f.d.21/, intentată prin încheierea nr. 176-13646/22 din 11.04.2022 /f.d.9/.
28. La fel, Colegiul a stabilit că, prin încheierea nr. 176-13646/22 din 11.04.2022,

emisă de executorul judecătoresc Stoian Grigore, în scopul asigurării documentului executoriu, au fost aplicate măsuri de asigurare a executării /f.d.10/.
29. În continuare Colegiul constată că, la data de 26.06.2023, executorul judecătoresc Stoian Grigore a înaintat un demers în instanța de judecată prin care a solicitat anunțarea în căutare a debitorului *****.
30. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 18.08.2023, demersul executorului judecătoresc Stoian Grigore a fost respins ca neîntemeiat.
31. La data de 04.09.2023, executorul judecătoresc Stoian Grigore a contestat cu recurs încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 18.08.2023.
32. În circumstanțele enunțate supra Colegiul consideră că, instanța de fond corect și just a apreciat ca fiind întemeiată soluția de respingere a demersului de anunțare în căutare a debitorului în condițiile reflectate supra. Or, la dosar lipsește vreo dovadă a faptului că, de către executorul judecătoresc Stoian Grigore ar fi fost întreprinse alte măsuri concrete în sensul identificării debitorului și/sau aplicării instrumentelor executării silite în sensul executării documentului executoriu din speță.
33. În această ordine Colegiul reține că, instanța de fond corect a apreciat că la caz nu au fost întrunite condițiile art.72 Cod de executare pentru a dispune căutarea debitorului, subliniind în acest sens că executorul judecătoresc nu a fost consecvent și activ în procesul de executare a documentului executoriu concret, nu a întreprins acțiuni suficiente în vederea executării reale și nu a întreprins acțiuni în vederea stabilirii locului aflării acestuia.
34. Aici Colegiul civil mai scoate în evidență că, în pofida prevederilor art.72 Cod de executare, executorul judecătoresc Stoian Grigore nu a reflectat care din acțiuni de executare ar necesita prezența obligatorie a debitorului și nici nu a probat în vreun fel faptul că, locul aflării debitorului nu este cunoscut, circumstanțe obligatorii care ar putea determina o eventuală anunțare în căutare a debitorului.
35. În așa mod, Colegiul atestă că, executorul judecătoresc nu a îndeplinit condiția imperativă impusă de Lege pentru a fi anunțat în căutare și anume, nu a justificat prezența situației impusă de lege care cere prezența debitorului în anumite acțiuni sub condiția că locul aflării acestuia nu este cunoscut.
36. În această ordine de idei, la moment Colegiul constată lipsa condițiilor care permit instituirea față de debitorul ***** a măsurilor cerute de executorul judecătoresc, urmare a cărui fapt instanța de fond întemeiat a respins demersul.
37. Colegiul ține să accentueze, că atît executorul judecătoresc, cât și creditorul nu sunt privați de dreptul de a solicita pe viitor, în mod repetat aplicarea acelorași măsuri de asigurare a executării, în cazul în care situația va rămîne neschimbată, în privința executării documentelor executorii, condiții care lipsesc la moment.
38. În concluzie, instanța de recurs statuează că executorul judecătoresc nu a demonstrat întrunirea condițiilor legale pentru a fi posibilă dispunerea aplicării față

de debitorul speței a măsurilor cerute și, anume, a anunțării în căutare a debitorului.
39. Drept consecință Colegiul conchide că recursul înaintat de către executorul judecătoresc este unul neîntemeiat, acesta urmând a fi respins și menținută încheierea contestată.
40. Instanţa reține în acest sens că respectarea principiului preeminenței dreptului constituie una din exigențele unui proces echitabil în sensul art.6 par.(1) din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăților Fundamentale (Roşca c. Moldovei, nr.6267/02 din 22.03.2005, par.24, f.d.28).
41. Inserat în preambulul Convenției Europene şi Statutul Consiliului Europei, constituind în același timp atît un important impuls la adoptarea Convenției (Golder c. Regatului Unit al Marei Britanii, nr.4451/70 din 21.02.1975, par.34, f.d.30), cât şi parte integrantă a Convenției în conformitate cu prevederile art.31 alin.(2) al Convenției de la Viena, nu poate fi neglijat la soluționarea pricinilor civile potrivit prevederilor art.12 CPC.
42. În contextul celor invocate mai sus, Colegiul civil consideră concluziile primei instanțe de respingere a demersului executorului judecătoresc Stoian Grigore privind anunțarea în căutare a debitorului ***** drept întemeiate și legale, iar astfel ajunge la concluzia de a respinge recursul și a menține încheierea contestată.
43. În conformitate cu prevederile art.427 lit.a), art.428 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ,-

D E C I D E:

Se respinge recursul declarat de executorul judecătoresc Stoian Grigore.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 18.08.2023, emisă în cauza civilă, la demersul executorului judecătoresc Grigore Stoian cu privire la anunțarea în căutare a debitorului *****.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței
Judecătorul Victoria Sîrbu

Judecătorii: Ala Malîi

Dorin Dulghieru